



Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
HENRIKA SAUGMANDSGAARDA ØE
přednesené dne 15. července 2021¹

Věc C-123/20

Ferrari SpA
proti
Mansory Design & Holding GmbH,
WH

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo)]

„Řízení o předběžné otázce – (Průmyslové) vzory Společenství – Nařízení (ES) č. 6/2002 – Nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství – Vzhled části výrobku (partial design) – Článek 3 písm. a) – Část výrobku složená z komponentů karoserie sportovního automobilu – Formální podmínka pro získání ochrany – Zpřístupnění veřejnosti – Článek 11 odst. 2 – Zveřejnění náhledů celého automobilu“

I. Úvod

1. Projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) se týká výkladu nařízení (ES) č. 6/2002 o (průmyslových) vzorech Společenství².
2. Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Ferrari SpA a Mansory Design & Holding GmbH (dále jen „Mansory Design“), jakož i WH, jednatelem posledně uvedené společnosti.
3. Společnost Mansory Design vyrábí a prodává sady přírůbovacích doplňků (tzv. „tuningové sady“), jejichž cílem je přiblížit vzhled Ferrari 488 GTB vzhledu (prestižnějšího) Ferrari FXX K.
4. Společnost Ferrari podala proti společnosti Mansory Design a jejímu jednateli žalobu pro porušení práv, v níž tvrdila, že bylo okopírováno několik nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) nařízení č. 6/2002, v souvislosti s nimiž tvrdí, že je jejich majitelkou.

¹ Původní jazyk: francouzština.

² Nařízení Rady ze dne 12. prosince 2001 (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142).

5. Právní zájem spjatý s projednávanou věcí spočívá kromě přitažlivosti, kterou bezpochyby vzbudí u milovníků sportovních vozidel, v tom, že předmětem (průmyslového) vzoru Společenství, jehož se společnost Ferrari primárně dovolává, není vzhled celého FXX K, nýbrž vzhled *části tohoto vozidla*, která se skládá z určitých komponentů karoserie. Předkládající soud tak vyzývá Soudní dvůr, aby se poprvé vyjádřil k podmínkám, za kterých může být vzhled části výrobku – nebo *partial design* (částečný design) – chráněn jako nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství.

6. V tomto rámci vyvstává *zprvu* otázka, zda z čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 vyplývá, že aby mohl být vzhled části výrobku takto chráněn, musí být specifickým způsobem zpřístupněn, anebo zda je v tomto ohledu dostačující zpřístupnění (průmyslového) vzoru tohoto výrobku jako celku. Ve věci v původním řízení totiž společnost Ferrari pouze zveřejnila několik celkových náhledů svého modelu FXX K, což je zveřejnění, které podle této společnosti zahrnuje rovněž zpřístupnění (průmyslového) vzoru vztahujícího se na komponenty karoserie, v souvislosti s nimiž uplatňuje své nároky.

7. *Dále* jde o to zjistit, zda musí mít vzhled části výrobku určitou samostatnost ve vztahu k celkovému tvaru, aby mohl být předmětem samostatného (průmyslového) vzoru Společenství, odlišného od (průmyslového) vzoru, který případně chrání vzhled tohoto výrobku jako celku. Společnosti Ferrari bylo totiž v průběhu původního řízení vytýkáno, že se domáhala práva k (průmyslovému) vzoru pro svévolně vymezenou část FXX K.

8. V tomto stanovisku *nejprve* vysvětlím, že zpřístupnění (průmyslového) vzoru celého výrobku veřejnosti ve smyslu čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 vede rovněž ke zpřístupnění (průmyslového) vzoru části tohoto výrobku, pokud je posledně uvedený (průmyslový) vzor při zpřístupnění jasně identifikovatelný. *Dále* uvedu důvody, pro které podle mého názoru může být vzhled části výrobku sám o sobě předmětem průmyslového vzoru Společenství, odlišného od (průmyslového) vzoru, který případně chrání vzhled výrobku jako celku, jelikož v souladu se samotnou definicí „(průmyslového) vzoru“ uvedenou v čl. 3 písm. a) tohoto nařízení je vymezen zvláštními liniemi, obrysy, barvami, tvary nebo strukturou povrchu, díky nimž je jako takový identifikovatelný.

II. Právní rámec

9. Body 16, 17, 21 a 25 odůvodnění nařízení č. 6/2002 uvádějí následující:

„(16) Některá [průmyslová odvětví Unie] vytvářejí velké množství (průmyslových) vzorů na výrobky často mající krátkou tržní životnost, kde je ochrana nezatížená formalitami zápisu výhodou a doba trvání ochrany má menší význam. Na druhé straně existují průmyslová odvětví, která přikládají velký význam výhodám zápisu z důvodů větší právní jistoty, kterou poskytuje, a která vyžadují možnost delšího období ochrany odpovídajícího předpokládané době tržní životnosti jejich výrobků.

(17) Toto si žádá dvě formy ochrany, první je krátkodobý nezapsaný (průmyslový) vzor a druhá je dlouhodobější zapsaný (průmyslový) vzor.

[...]

(21) Výlučný charakter práva ze zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství je v souladu s větší právní jistotou. Je však žádoucí, aby nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství zajišťoval pouze právo zabraňující jeho kopírování. Ochrana se proto nemůže vztahovat na výrobky, které jsou výsledkem použití (průmyslového) vzoru, ke kterému nezávisle dospěl jiný původce (průmyslového) vzoru. Toto právo by se také mělo vztahovat na obchod s výrobky obsahujícími protiprávně použité (průmyslové) vzory.

[...]

(25) Pro ta odvětví průmyslu, která vyrábějí v krátkém čase velká množství (průmyslových) vzorů s možnou krátkou životností, z nichž pouze některé mohou být nakonec obchodně využity, budou výhodné nezapsané (průmyslové) vzory Společenství. [...]"

10. V článku 1 tohoto nařízení, nadepsaném „(Průmyslový) vzor Společenství“, se v jeho odstavci 2 písm. a) uvádí:

„(Průmyslový) vzor je chráněn:

a) ‚nezapsaným (průmyslovým) vzorem Společenství‘, je-li zpřístupněn veřejnosti způsobem stanoveným tímto nařízením;“

11. Článek 3 uvedeného nařízení, nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se

a) ‚(průmyslovým) vzorem‘ rozumí vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru;

b) ‚výrobkem‘ rozumí jakýkoliv průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět včetně součástí určených pro sestavení do jednoho složeného výrobku, obal, úprava, grafické symboly a typografické znaky, avšak s výjimkou počítačových programů;

c) ‚složeným výrobkem‘ rozumí výrobek sestávající z více součástí, které mohou být nahrazeny, takže výrobek může být rozebírán a opět sestavován.“

12. Článek 4 téhož nařízení, nadepsaný „Požadavky na ochranu“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. (Průmyslový) vzor je chráněn právem k (průmyslovému) vzoru, pokud je nový a má individuální povahu.

2. (Průmyslový vzor) použitý u některého výrobku nebo ztělesněný ve výrobku, který je součástí složeného výrobku, je uznán za nový a mající individuální povahu:

a) pokud součást, začleněná do složeného výrobku, zůstává při obvyklém používání složeného výrobku viditelná a

b) pokud tyto viditelné znaky součásti samy splňují předpoklady novosti a individuální povahy.“

13. Článek 6 nařízení č. 6/2002, nadepsaný „Individuální povaha“, stanoví:

„1. (Průmyslový) vzor má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti:

a) v případě nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem, kdy byl (průmyslový) vzor, jehož ochrana se požaduje, poprvé zpřístupněn veřejnosti;

[...]“

14. Článek 11 tohoto nařízení č. 6/2002, nadepsaný „Počátek a doba ochrany nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství“, stanoví:

„1. (Průmyslový) vzor, který splňuje požadavky oddílu 1, je chráněn právem k nezapsanému (průmyslovému) vzoru po dobu tří let ode dne, kdy byl (průmyslový) vzor poprvé v rámci [Unie] zpřístupněn veřejnosti.

2. Pro účely odstavce 1 je (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti [v Unii], pokud byl zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost takovým způsobem, že během obvyklých obchodních činností mohly tyto události vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci [Unie] a specializovaných v daném oboru. (Průmyslový) vzor se však nepovažuje za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl sdělen pouze třetí osobě pod výslovnou nebo mlčky předpokládanou podmínkou jeho utajení.“

15. Článek 19 uvedeného nařízení, nadepsaný „Práva vyplývající ze vzoru“, stanoví:

„1. Zápis zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství poskytuje jeho majiteli výlučné právo jej užívat a zabránit třetí osobě užívat (průmyslový) vzor bez jeho souhlasu. Užívání (průmyslového) vzoru zahrnuje zejména výrobu, nabízení, uvádění na trh, dovoz, vývoz nebo používání výrobku, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn nebo u něhož je použit, jakož i skladování takového výrobku pro tyto účely.

2. Nezapsaný (průmyslový) vzor však poskytuje svému majiteli právo zabránit krokům uvedeným v odstavci 1 pouze tehdy, pokud napadené užití vyplývá z kopírování chráněného (průmyslového) vzoru.

Napadené užití se nepovažuje za výsledek kopírování chráněného (průmyslového) vzoru, pokud vyplývá z nezávislé tvůrčí práce původce (průmyslového) vzoru, u něhož se lze důvodně domnívat, že nebyl obeznámen s (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti majitelem.

[...]“

III. Spor v původním řízení, předběžné otázky a řízení před Soudním dvorem

16. Společnost Ferrari je výrobcem závodních a sportovních automobilů se sídlem v Itálii. Její špičkový model FXX K, který nebyl schválen pro jízdu na pozemních komunikacích, je určen výhradně pro jízdu na závodních tratích.

17. Společnost Ferrari poprvé představila FXX K veřejnosti v tiskové zprávě ze dne 2. prosince 2014. Tato zpráva obsahovala následující dvě fotografie, které vyobrazují boční a čelní pohled na vozidlo:



18. Ferrari FXX K, které bylo vyrobeno v omezeném počtu, existuje ve dvou variantách, které se liší pouze barvou písmene „V“, jež se nachází na kapotě. V případě první varianty, která je vyobrazena na fotografiích výše, je toto písmeno „V“ černé s výjimkou spodní špičky, která má stejnou barvu jako základní barva vozidla. V případě druhé varianty je uvedené písmeno „V“ celé černé.

19. Společnost Mansory Design, jejímž jednatelem je WH, je podnikem, který se zabývá tuningem špičkových automobilů. Jak společnost Mansory Design, tak i WH jsou usazeni v Německu. Tato společnost od roku 2016 vyrábí a uvádí na trh sady přírůbků (tzv. „tuningové sady“), které mají změnit vzhled Ferrari 488 GTB (silniční model, který je vyráběn sériově a je dostupný od roku 2015) tak, aby se více podobal modelu Ferrari FXX K.

20. Společnost Mansory Design tak nabízí několik „tuningových sad“ umožňujících transformaci modelu Ferrari 488 GTB: „přední sadu“, „zadní sadu“, „boční sadu“, „střešní kryt“ a „zadní křídlo“. Kromě toho nabízí dvě varianty „přední sady“ odpovídající dvěma variantám modelu Ferrari FXX K: V případě první varianty má písmeno „V“ umístěné na kapotě černou barvu s výjimkou spodní špičky, zatímco v případě druhé varianty je toto písmeno celé černé.

21. Úplná transformace modelu Ferrari 488 GTB spočívá ve výměně velké části viditelných dílů karoserie. V březnu roku 2016 společnost Mansory Design představila na mezinárodním autosalonu v Ženevě (Švýcarsko) vozidlo, které prošlo touto transformací, pod názvem „Mansory Siracusa 4XX“.

22. Společnost Ferrari má za to, že uvádění těchto „tuningových sad“ na trh společností Mansory Design představuje porušení práv plynoucích z jednoho nebo několika nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství, jejichž je majitelkou.

23. Společnost Ferrari tvrdila, že uvádění „předních sad“ na trh představuje porušení prvního nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, který se vztahuje na vzhled části jejího modelu FXX K, která se skládá z prvku ve tvaru písmene „V“ na kapotě, z podélného prvku ve tvaru ploutve vycházející ze středu tohoto prvního komponentu, tzv. „strake“, z dvojvrstvého předního spojleru, který je integrován do nárazníků, a ze středové vertikální spojnice, která spojuje přední spojler s kapotou. Tato část je podle uvedené společnosti vnímána jako celek, který určuje specifické „rysy tváře“ tohoto vozidla a současně připomíná letadlo nebo vozidlo Formule 1. Podle názoru společnosti Ferrari vzniklo právo k tomuto nezapsanému (průmyslovému) vzoru Společenství v okamžiku zveřejnění tiskové zprávy ze dne 2. prosince 2014.

24. Podpůrně společnost Ferrari tvrdila, že je majitelkou druhého nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, který se vztahuje na dvojvrstvý přední spojler, přičemž právo k tomuto vzoru vzniklo v okamžiku zveřejnění této tiskové zprávy, nejpozději však dne 3. dubna 2015 v okamžiku zveřejnění filmu s názvem „Ferrari FXX K – The Making Of“, a které měla společnost Mansory Design rovněž porušit uváděním svých „předních sad“ na trh.

25. Společnost Ferrari dále podpůrně ve své žalobě uplatňuje práva k třetímu nezapsanému (průmyslovému) vzoru Společenství, který se vztahuje na vzhled vozidla Ferrari FXX K jako celku, jak bylo vyobrazeno na další fotografii předmětného vozidla z šikmé perspektivy, která byla rovněž obsažena v tiskové zprávě ze dne 2. prosince 2014.

26. Pokud jde o „sady“ nabízené k prodeji na území Spolkové republiky Německo, společnost Ferrari rovněž uplatňovala nároky na ochranu před napodobováním vyplývající z práva na ochranu proti nekalé hospodářské soutěži.

27. Společnost Ferrari se v řízení v prvním stupni domáhala ukončení výroby, nabízení k prodeji, uvádění na trh, dovozu a vývozu, používání a skladování sporného příslušenství na území celé Evropské unie a předložila několik dalších návrhů (na předložení účetních dokladů, stažení a zničení výrobků, poskytnutí finanční náhrady). Landgericht (zemský soud, Německo) všechny tyto návrhy zamítl.

28. Společnost Ferrari před odvolacím soudem konstatovala, že její návrhy na ukončení protiprávního stavu, jakož i její návrhy týkající se stažení a zničení výrobků se v rozsahu, v němž se opíraly o práva vyplývající z uplatňovaných (průmyslových) vzorů Společenství, se již staly bezpředmětnými z důvodu uplynutí platnosti předmětných práv, k němuž došlo dne 3. prosince 2017³. Společnost Ferrari naproti tomu nadále trvala zejména na návrzích na náhradu škod, které utrpěla.

29. Odvolací soud návrhy společnosti Ferrari zamítl. Zejména rozhodl, že návrhy podané touto společností z titulu údajných nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství jsou neopodstatněné. Podle názoru tohoto soudu první (průmyslový) vzor Společenství, k němuž byly uplatněny nároky a který se vztahuje na část Ferrari FXX K popsanou v bodě 23 tohoto stanoviska, neexistuje, jelikož společnost Ferrari neprokázala splnění minimálního požadavku „na určitou samostatnost“ a „určitou ucelenost tvaru“. Podle názoru uvedeného soudu tato společnost pouze odkazovala na část vozidla, kterou svévolně vymezila. Rovněž druhý (průmyslový) vzor Společenství, k němuž společnost Ferrari uplatňuje práva a který se vztahuje na vzhled

³ V tomto ohledu viz čl. 11 odst. 1 nařízení č. 6/2002, citovaný v bodě 14 tohoto stanoviska.

dvojvrstvého předního *spoileru*, je nereálný proto, že nesplňuje ani podmínku „ucelenosti tvaru“. Pokud jde o třetí (průmyslový) vzor, který se vztahuje na vzhled Ferrari FXX K jako celku, tento vskutku existuje, společnost Mansory Design jej nicméně nespochybnila.

30. Společnost Ferrari tedy podala opravný prostředek „Revision“, který Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) shledal přípustným. Posledně uvedený soud má za to, že výsledek tohoto opravného prostředku, pokud jde o návrhy založené na porušení práv, které údajně vyplývají z nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství, k nimž společnost Ferrari uplatňuje nároky, závisí na výkladu nařízení č. 6/2002.

31. Konkrétně je třeba objasnit podmínky, za jakých může vzhled části výrobku v souladu s tímto nařízením požívat ochrany jakožto nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství.

32. V tomto rámci si předkládající soud *nejprve* klade otázku, zda zpřístupnění obrázku výrobku jako celku veřejnosti ve smyslu čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 představuje rovněž zpřístupnění (průmyslových) vzorů částí tohoto výrobku.

33. Pokud by tomu tak bylo, se *dále* táže, zda aby mohl vzhled části výrobku tvořit (průmyslový) vzor odlišný od (průmyslového) vzoru tohoto výrobku jako celku, musí mít – jak rozhodl odvolací soud – „určitou samostatnost“ a „určitou ucelenost tvaru“ umožňující konstatovat, že vzhled této části zcela nesplývá se vzhledem uvedeného výrobku, a naopak vykazuje celkový dojem, který je samostatný ve vztahu k tvaru výrobku jako celku.

34. Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Mohou zpřístupněním obrázku celého výrobku veřejnosti vzniknout podle čl. 11 odst. 1 a 2 první věty nařízení č. 6/2002 práva k nezapsaným (průmyslovým) vzorům Společenství ve vztahu k určitým jednotlivým částem tohoto výrobku?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Jaké právní kritérium je nutno uplatnit v rámci posouzení individuální povahy ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. b) a čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 6/2002 pro účely určení celkového dojmu v případě součásti, která je – jako například část karoserie vozidla – integrována do složeného výrobku? Lze přikládat rozhodující význam zejména otázce, zda vzhled této součásti z pohledu informovaného uživatele zcela nesplývá se vzhledem složeného výrobku, ale vykazuje určitou samostatnost a určitou ucelenost tvaru, které umožňují určit celkový estetický dojem, jenž je nezávislý na celkovém tvaru?“

35. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce ze dne 30. ledna 2020 byla zapsána do rejstříku kanceláře Soudního dvora dne 4. března téhož roku. Písemná vyjádření předložily společnosti Ferrari, Mansory Design, česká, italská a polská vláda, jakož i Evropská komise. Tyto strany a zúčastnění rovněž písemně odpověděli na otázky položené Soudním dvorem dne 15. ledna 2021.

IV. Analýza

36. Jak je uvedeno v článku 1 nařízení 6/2002, toto nařízení stanoví dvě kategorie jednotných titulů: „zapsaný (průmyslový) vzor Společenství“ a „nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství“. Hmotněprávní podmínky pro získání ochrany jsou pro oba tyto tituly stejné. Podle čl. 4

odst. 1 tohoto nařízení musí být dotčený (průmyslový) vzor konkrétně „nový“ a musí mít „individuální povahu“. Naproti tomu formální podmínky použitelné na první a druhý titul se liší. K získání „zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství“ je již z povahy věci nezbytné podání přihlášky k zápisu. Naproti tomu (průmyslový) vzor může být chráněn jako „nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství“, pokud byl zpřístupněn veřejnosti způsobem stanoveným v čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení⁴.

37. V projednávané věci se společnost Ferrari v rámci žaloby pro porušení práv podané proti společnosti Mansory Design a WH dovolává různých *nezapsaných* (průmyslových) vzorů Společenství. Jak jsem uvedl v úvodu tohoto stanoviska, zvláštností projednávané věci je to, že navrhovatelka v původním řízení uplatňuje nároky zejména⁵ z takového (průmyslového) vzoru Společenství, který se vztahuje na *vzhled části* Ferrari FXX K, složené z několika prvků karoserie, a sice – připomínám – z prvku ve tvaru písmene „V“ na kapotě, z podélného prvku ve tvaru ploutve vycházející ze středu tohoto prvního komponentu, tzv. „strake“, z dvojvrstvého předního *spoileru*, který je integrován do nárazníků, a ze středové vertikální spojnice, která spojuje přední *spoiler* s kapotou⁶. Posledně uvedená společnost tedy tvrdí, že má práva k tomu, co je běžně nazýváno *partiël design* (částečný design).

38. Jak uvádí předkládající soud, není pochyb o tom, že podle nařízení č. 6/2002 může být vzhled pouhé části výrobku sám o sobě předmětem nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství.

39. „(Průmyslové) vzory“, které mohou být předmětem takového titulu, jsou definovány v čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 jako „vzhled výrobku jako celku *nebo jeho části* vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru“ (zvýraznění provedeno autorem tohoto stanoviska).

40. Jak jsem však uvedl v bodě 36 tohoto stanoviska, aby mohl být vzhled části výrobku chráněn jako nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství, musí být zpřístupněn veřejnosti v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002.

41. Ve věci v původním řízení přitom společnost Ferrari zveřejnila pouze náhledy modelu Ferrari FXX K jako celku⁷. Předkládající soud se tak v rámci první otázky táže, zda za účelem splnění podmínky zpřístupnění veřejnosti stanovené v článku 11 měla tato společnost *samostatně zpřístupnit veřejnosti* (průmyslový) vzor části karoserie, pro niž požaduje ochranu. V oddílu A vysvětlím, proč tomu tak podle mého názoru není.

42. *Dále* se tento soud v rámci své druhé otázky zamýšlí nad tím, zda k tomu, aby mohl být vzhled části tohoto výrobku předmětem (průmyslového) vzoru Společenství, musí vykazovat ve vztahu k celkovému vzhledu výrobku „určitou samostatnost“ a „určitou ucelenost“. Uvedený soud si v podstatě klade otázku, zda by měla určitá omezení vymezit možnost původce vzoru rozdělit vzhled svého výrobku na jednotlivé části, z nichž každá požívá samostatné ochrany. Touto delikátní problematikou se budu zabývat v oddílu B.

⁴ Viz čl. 1 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 6/2002.

⁵ V tomto stanovisku budu pro účely mé analýzy vycházet ze skutkové hypotézy založené na (průmyslovém) vzoru, který společnost Ferrari uplatňuje na podporu svých návrhů *v první řadě*, a ponechám stranou (průmyslové) vzory uplatňované podpůrně – s výjimkou případů, kdy je nezbytné je zmínit.

⁶ Viz bod 23 tohoto stanoviska.

⁷ Viz bod 17 tohoto stanoviska.

43. Před tím však musím vyjasnit poslední aspekt. I když předkládající soud ve své první otázce a v odůvodnění předkládacího rozhodnutí odkázal na pojem „část výrobku“ ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002, tento soud rovněž konstatoval, že prvky karoserie modelu Ferrari FXX K dotčené ve věci v původním řízení představují „součásti složeného výrobku“ ve smyslu čl. 3 písm. c) a čl. 4 odst. 2 tohoto nařízení.

44. Připomínám, že Soudní dvůr v rozsudku *Acacia a D'Amato*⁸, upřesnil, že v případě neexistence definice v nařízení č. 6/2002 se pojmem „součásti složeného výrobku“ rozumí více součástí určených k sestavení průmyslově nebo řemeslně vyrobeného předmětu, které mohou být nahrazeny, takže výrobek může být rozebírán a opět sestavován, bez nichž by složený výrobek nemohl být předmětem obvyklého užívání.

45. Soudní dvůr tak rozhodl, že ráfek automobilového kola musí být považován za „součást složeného výrobku“, neboť takovýto ráfek je součástí složeného výrobku, kterým je automobilové vozidlo, při jejíž neexistenci by uvedený výrobek nemohl být předmětem obvyklého užívání⁹.

46. Podle mého názoru je stejně tak třeba kvalifikovat prvky karoserie jako „součásti složeného výrobku“, pokud je lze nahradit a dále pokud je jejich přítomnost nezbytná pro obvyklé používání dotčeného vozidla.

47. Společnost Ferrari nicméně zpochybnila tuto kvalifikaci jako „součásti“ ve smyslu čl. 3 písm. c) a čl. 4 odst. 2 nařízení č. 6/2002 z důvodu, že prvky karoserie, na něž se vztahují (průmyslové) vzory dotčené ve věci v původním řízení, nesplňují tato kritéria.

48. Soudnímu dvoru samozřejmě nepřísluší o této otázce, která spadá do posouzení skutkových okolností případu, rozhodovat. Je případně věcí předkládajícího soudu, aby to ověřil.

49. Na dotaz Soudního dvora k tomuto bodu se však strany původního řízení a ostatní zúčastnění shodují na tom, že odpověď na uvedenou otázku nemá rozhodující význam pro zodpovězení otázek položených předkládajícím soudem.

50. Jak totiž v podstatě uvádějí společnost Ferrari a polská vláda, „(průmyslový) vzor“ ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 může spočívat ve vzhledu jak výrobku jako celku, tak části výrobku, včetně součástí složeného výrobku, či dokonce části takové součásti.

51. Podle mého názoru je však pro otázky položené v projednávané věci rozhodující jediné skutečnost, že se společnost Ferrari dovolává vzhledu „části výrobku“ jakožto nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství. Skutečnost, že jde o „složený“ výrobek, a že se dotčená část skládá z prvků odpovídajících definici „součástí“ takového výrobku či nikoli, naproti tomu není rozhodující pro zodpovězení těchto otázek. V následujících bodech tedy budu odkazovat především na pojmy „výrobek“ a „část výrobku“.

⁸ Rozsudek ze dne 20. prosince 2017 (C-397/16 a C-435/16, EU:C:2017:992, bod 65).

⁹ Viz rozsudek ze dne 20. prosince 2017, *Acacia a D'Amato* (C-397/16 a C-435/16, EU:C:2017:992, bod 66).

A. Ke zpřístupnění (průmyslových) vzorů částí výrobku veřejnosti ve smyslu čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 (první otázka)

52. Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 vykládán v tom smyslu, že zpřístupnění (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na výrobek jako celek, jako je vzhled vozidla, veřejnosti může vést rovněž ke zpřístupnění (průmyslového) vzoru části tohoto výrobku, jako je vzhled některých prvků karoserie tohoto vozidla, veřejnosti, a případně za jakých podmínek.

53. Ve věci v původním řízení předkládající soud konstatoval, že společnost Ferrari tím, že zveřejnila dva celkové náhledy svého modelu FXX K, zveřejnila (průmyslový) vzor vztahující se na toto vozidlo jako celek veřejnosti ve smyslu čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002. Podmínky stanovené v tomto ustanovení jsou tedy v případě tohoto (průmyslového) vzoru splněny¹⁰.

54. Předkládající soud je nicméně toho názoru, že toto zpřístupnění může vést ke vzniku ochrany pouze ohledně (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na model FXX K jako celek. Neznamená zpřístupnění (průmyslových) vzorů vztahujících se na části, z nichž je toto vozidlo složeno. Podle názoru uvedeného soudu, k němuž se připojují společnost Mansory Design, polská vláda a Komise, musí být vzhled takové části výrobku *zpřístupněn samostatně*, aby mohl být sám o sobě chráněn jako nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství. Tento výklad čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 zajišťuje právní jistotu tím, že veřejnosti, a zejména hospodářským subjektům, umožňuje snadno a jednoznačně určit předmět ochrany, které se domáhá nositel práv na základě obrázků, jež zpřístupnil.

55. V praxi tak společnost Ferrari měla podle jejich názoru zveřejnit kromě fotografií modelu FXX K jako celku také jeden nebo více obrázků specificky zaměřených na část tohoto vozidla, pro niž se domáhá ochrany jakožto nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, nebo na těchto fotografiích celku umístit popisek umožňující snadno identifikovat dotčený (průmyslový) vzor, jako jsou barvy, kontrasty, šipky nebo také linie vymezující dotčené prvky.

56. Tento názor nezastávám. Stejně jako společnost Ferrari, jakož i česká a italská vláda mám za to, že zpřístupnění (průmyslového) vzoru celého výrobku veřejnosti ve smyslu čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 může vést rovněž ke zpřístupnění (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na část tohoto výrobku. Jinými slovy, samostatné zpřístupnění není za žádných okolností podmínkou pro to, aby (průmyslový) vzor vztahující se na takovou část mohl být chráněn jako nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství.

57. V tomto ohledu *zprvu* podotýkám, že článek 11 nařízení č. 6/2002 neobsahuje žádné zvláštní pravidlo, pokud jde o zpřístupnění (průmyslového) vzoru části výrobku.

58. Konkrétně čl. 11 odst. 2 tohoto nařízení definuje jediné kritérium pro určení toho, zda došlo ke zpřístupnění veřejnosti, které je platné pro všechny (průmyslové) vzory, (bez ohledu na to, zda byly použity nebo integrovány do výrobků jako celku či do částí výrobků), a sice skutečnost, že „byl zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost takovým způsobem, že během obvyklých obchodních činností mohly tyto události vejít ve známost v odborných kruzích [...] specializovaných v daném oboru“.

¹⁰ Zejména je třeba považovat za prokázané, že v odborných kruzích mohlo vejít ve známost zveřejnění dotčených fotografií.

59. Jak správně uvedla společnost Ferrari, jakož i česká a italská vláda, ze znění tohoto ustanovení tedy nevyplývá požadavek, aby byly (průmyslové) vzory, které se vztahují na části výrobku, samostatně zpřístupněny. Nic v tomto znění nevylučuje možnost, aby zveřejnění téhož obrázku vedlo ke zpřístupnění (průmyslového) vzoru výrobku jako celku i ke zpřístupnění (průmyslového) vzoru částí, ze kterých se daný výrobek skládá. Unijní normotvůrce by přitom mohl, pokud by to bylo jeho záměrem, formulovat podmínku v tomto směru.

60. *Zadruhé* z téhož čl. 11 odst. 2 vyplývá, že (průmyslový) vzor je „zpřístupněn“, pokud je zveřejněn v rámci událostí, které mohou během obvyklých obchodních činností „vejít ve známost v odborných kruzích“¹¹ činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru. Jedná se tedy v podstatě o to, zda v těchto odborných kruzích mohl dotčený (průmyslový) vzor vejít ve známost¹².

61. Jsem přitom toho názoru, že za určitých okolností může v těchto odborných kruzích vejít ve známost vzhled části výrobku, jakmile byl zveřejněn vzhled tohoto výrobku jako celku, jak tvrdila společnost Ferrari.

62. Okolnosti sporu v původním řízení jsou v tomto ohledu dobrým příkladem. Připomínám, že zpřístupněním, kterého se dovolává společnost Ferrari, je zveřejnění dvou fotografií modelu FXX K, včetně čelního pohledu¹³. Tato posledně uvedená fotografie odhaluje zejména vzhled kapoty, jakož i *spoileru* tohoto vozu.

63. S výhradou skutkového posouzení, které spadá do pravomoci vnitrostátního soudu, mám tudíž za to, že prostřednictvím zveřejnění dotčené fotografie¹⁴, bylo možné, aby v odborných kruzích vešel ve známost (průmyslový) vzor vztahující se na část výrobku, k níž společnost Ferrari uplatňuje nároky – včetně prvku ve tvaru písmene „V“, který se nachází na střední části kapoty modelu Ferrari FXX K. Stejně tak zveřejněním bočního náhledu tohoto vozidla mohl v těchto kruzích vejít ve známost například (průmyslový) vzor vztahující se na ráfky automobilových kol připevněné na uvedeném vozidle.

64. Jak uvedla česká vláda, k tomu, aby zpřístupnění (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na výrobek jako celek, veřejnosti vedlo ke zpřístupnění (průmyslového), který se vztahuje se na část tohoto výrobku, je samozřejmě bezpodmínečně nutné, aby byl vzhled této části při tomto zpřístupnění *jasně identifikovatelný*¹⁵. V opačném případě není možné, aby v odborných kruzích při této příležitosti vešel ve známost, jak požaduje čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002.

¹¹ Pokud jde o pojem „odborné kruhy“, viz rozsudek ze dne 13. února 2014, H. Gautzsch Großhandel (C-479/12, EU:C:2014:75, body 27 až 30).

¹² I když znění čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 odkazuje na otázku, zda *zpřístupnění* (zveřejnění nebo oznámení jiným způsobem, vystavení atd.) mohlo vejít ve známost v odborných kruzích, toto kritérium má podle mého názoru obecněji za cíl určit, zda v těchto kruzích mohl vejít ve známost dotčený (průmyslový) vzor. V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2014, H. Gautzsch Großhandel (C-479/12, EU:C:2014:75, body 25 a 29).

¹³ Viz bod 17 tohoto stanoviska.

¹⁴ V tomto ohledu připomínám, že je prokázáno, že v odborných kruzích vešlo toto zveřejnění ve známost (viz poznámka pod čarou 10 tohoto stanoviska).

¹⁵ Analogický výklad viz: Ruhl, O. a Tolkmitt, J., *Gemeinschafts-geschmacksmuster – Taschenkommentar – 3. Auflage*, Wolters Kluwer, Alphen aan den Rijn, 2019, s. 423.

65. Jinými slovy, pokud zpřístupnění – tak jako je tomu v projednávaném případě – spočívá ve zveřejnění fotografie výrobku, musí být znaky (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na část, v souvislosti s níž jsou uplatňovány nároky – jako jsou jeho linie, obrysy, barvy apod.¹⁶ – na této fotografii *jasně viditelné*.

66. Je tak například zjevné, že zveřejnění obrázku zadní části modelu Ferrari FXX K by nemohlo vést ke zpřístupnění (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na prvek ve tvaru písmene „V“ nacházející se na kapotě tohoto vozidla. Stejně tak je třeba mít za to, že ke zpřístupnění nedochází, pokud vzhled dotčené části nemůže být na zveřejněném obrázku v odborných kruzích jasně identifikován, zejména proto, že vyobrazení je příliš malé, nízké kvality nebo je částečně skryto za jiným prvkem.

67. Tento požadavek jasnosti v podstatě ničím nevybočuje, jelikož se podle mého názoru vztahuje na zpřístupnění *jakéhokoliv* (průmyslového) vzoru ve smyslu čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 bez ohledu na to, zda se jedná o nesložený výrobek, složený výrobek nebo o část výrobku. V každém případě se má za to, že zpřístupnění veřejnosti nastává, pouze pokud dotýčný (průmyslový) vzor mohl vejít během obvyklých obchodních činností ve známost v odborných kruzích specializovaných v daném oboru¹⁷. Tato podmínka podle mého názoru nutně znamená, že v rámci zpřístupnění je dostatečně *jasně* odhalen tento (průmyslový) vzor.

68. *Zatřetí* z bodů 16 a 25 odůvodnění nařízení č. 6/2002 vyplývá, že zavedením jednotného titulu, který představuje nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství, unijní normotvůrce s cílem podporovat inovaci¹⁸ zamýšlel poskytnout ochranu (průmyslovým) vzorům, které jsou použity nebo integrovány ve výrobcích, které mají krátkou tržní životnost¹⁹ a pro něž si jejich původci přejí získat rychlou a účinnou ochranu, aniž by byli zatíženi formalitami zápisu.

69. Článek 1 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení tak stanoví, že pokud jsou splněny hmotněprávní podmínky pro získání ochrany, jsou (průmyslové) vzory automaticky chráněny jako nezapsané (průmyslové) vzory Společenství, jakmile jsou zpřístupněny veřejnosti způsobem stanoveným v čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení, a to bez dalších formalit.

70. Jak přitom správně tvrdí společnost Ferrari, jakož i česká a italská vláda, požadavek kladený na původce vzorů spočívající v tom, aby zveřejňovali samostatně každou část svých výrobků, aby mohli požívat zvláštní ochrany pro (průmyslové) vzory, které se vztahují na tyto části, by byl v rozporu s cílem jednoduchosti a rychlosti, který – jak jsem právě připomněl – odůvodňuje zavedení nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství²⁰. To by znamenalo formalismus v rámci režimu, který ho má být zproštěn.

¹⁶ Připomínám, že podle čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 se (průmyslovým) vzorem rozumí „vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru“.

¹⁷ Viz poznámka pod čarou 12 tohoto stanoviska.

¹⁸ Obecně vzato, stanovením jednotného systému (průmyslových) vzorů Společenství si unijní normotvůrce přál poskytnout účinnou a jednotnou ochranu na celém území členských států v oblasti (průmyslových) vzorů, s cílem podpořit vklad jednotlivých původců (průmyslových) vzorů do celkového přínosu Unie v této oblasti, jakož i podpořit inovaci a vývoj nových výrobků a investice do jejich výroby. Viz body 1, 5, 7 a 29 nařízení č. 6/2002, jakož i rozsudky ze dne 27. září 2017, Nintendo (C-24/16 a C-25/16, EU:C:2017:724, bod 73), a ze dne 8. března 2018, DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172, bod 28).

¹⁹ Na rozdíl od toho, co tvrdí polská vláda, skutečnost, že nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství byl zaveden s ohledem na výrobky s krátkou tržní životností – typicky jde o výrobky, jejichž vzhled se rychle mění podle módy, jako je tomu u oblečení – nevylučuje, že vzhled části automobilu, jako je Ferrari FXX K, který *a priori* nespadá do této kategorie výrobků, může být předmětem ochrany z tohoto titulu. V tomto ohledu stačí poznamenat, že unijní normotvůrce nestanovil v nařízení č. 6/2002 žádné omezení, pokud jde o druhy výrobků, jejichž vzhled může být chráněn jako nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství.

²⁰ Viz rozsudek ze dne 19. června 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013, bod 42).

71. Výklad, který navrhuji, je *začtvrté* podpořen systematickým argumentem.

72. Zpřístupnění (průmyslového) vzoru má v tomto ohledu v nařízení č. 6/2002 dva právní důsledky. *Zaprvé*, jak bylo uvedeno, toto zpřístupnění může vést ke vzniku ochrany jakožto nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství. *Zadruhé* v rámci přezkumu hmotněprávních podmínek pro získání ochrany jakožto zapsaného nebo nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, má předchozí zpřístupnění totožného (průmyslového) vzoru nebo (průmyslového) vzoru, který vyvolává stejný celkový dojem jako vzor, pro nějž je tato ochrana požadována, za následek „zničení“ novosti (článek 5 tohoto nařízení) nebo individuální povahy (článek 6 uvedeného nařízení) posledně uvedeného (průmyslového) vzoru – a tím vyloučení nároku na uvedenou ochranu. Pro účely tohoto přezkumu je definice skutečností, které vedou ke zveřejnění, uvedených v čl. 7 odst. 1 téhož nařízení obdobná definici obsažené v jeho čl. 11 odst. 2²¹. Obě tato ustanovení obsahují zejména stejná kritéria týkající se obeznámení odborných kruhů²². Při absenci indicií, které by nasvědčovaly, tomu, že unijní normotvůrce měl opačný úmysl, musí být tedy podmínka zpřístupnění posuzována stejným způsobem podle obou ustanovení.

73. Jak přitom uvádí společnost Ferrari, pokud by Soudní dvůr v projednávané věci rozhodl, že zveřejnění fotografie představující výrobek jako celek původcem vzoru nepředstavuje zpřístupnění (průmyslového) vzoru vztahujícího se na část tohoto výrobku, přestože v odborných kruzích mohla tato fotografie vejít ve známost a tento (průmyslový) vzor je na ní jasně identifikovatelný, mělo by to za následek, že by třetí osoba mohla později požádat o jeho ochranu jako (průmyslového) vzoru Společenství. Původní zveřejnění by totiž v rámci tohoto výkladu nebylo považováno za dřívější zpřístupnění, které „ničící“ novost ve smyslu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002, jež by tomu bránilo. Takový výklad by nepodporoval *inovaci* v oblasti (průmyslových) vzorů, jak je uvedeno v bodě 7 odůvodnění tohoto nařízení, nýbrž *kopírování* existujících (průmyslových) vzorů²³.

74. Naproti tomu a *zapáté* mě nepřesvědčil argument předkládajícího soudu, k němuž se připojují společnost Mansory Design, polská vláda a Komise, podle kterého výše navrhovanému výkladu brání požadavky právní jistoty. Tento argument, již zmíněný v bodě 54 tohoto stanoviska, spočívá v tom, že pokud by zpřístupnění vzhledu vozidla jako celku mělo za následek vznik práv k nezapsanému (průmyslovému) vzoru Společenství, vztahujícímu se na jeho části nebo součásti, jako je nárazník, světlomety atd., hospodářské subjekty by mohly pouze obtížně určit předmět ochrany požadované původcem vzoru. Taková nejistota by mohla odrazovat od inovace.

75. Pro objasnění uvádím, že ze skutkového hlediska samozřejmě souhlasím s tím, že samostatné zpřístupnění (průmyslového) vzoru vztahujícího se na část výrobku umožňuje zvýšit právní jistotu, jak pro uživatele, tak pro původce dotyčného (průmyslového) vzoru. Původci vzoru tedy mají možnost takové samostatné zpřístupnění provést. V projednávaném případě mohla společnost Ferrari o to snadněji prokázat, že v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 dotčený (průmyslový) vzor mohl vejít v odborných kruzích ve známost²⁴.

²¹ Článek 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 stanoví: „Pro účely použití článků 5 a 6 je (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl [...] zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost přede dnem uvedeným v čl. 5 odst. 1 písm. a) a čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo v čl. 5 odst. 1 písm. b) nebo čl. 6 odst. 1 písm. b) s výjimkou případů, kdy tyto skutečnosti nemohly vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci [Unie] a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností. [...]“

²² Jediným rozdílem je to, že toto kritérium je v prvním ustanovení formulováno negativně, zatímco v druhém je formulováno pozitivně.

²³ V praxi by tento výklad motivoval hospodářské subjekty například k tomu, aby procházely obrázky výrobků zveřejněné v odborných časopisech, aby z nich mohly čerpat náměty na (průmyslové) vzory vztahující se na části výrobku, a případně samy požádaly o zápis těchto vzhledů jako (průmyslového) vzoru Společenství.

²⁴ Jinými slovy, zvláštní zveřejnění (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na část výrobku, může být pro původce vzoru *praktickým* způsobem, jak zajistit, aby tento (průmyslový) vzor vešel ve známost v odborných kruzích.

76. Pokud by však byla původcům vzoru ve jménu právní jistoty třetích osob uložena povinnost provést takové samostatné zpřístupnění, podle mého názoru by to znamenalo přehlížet rovnováhu, kterou si unijní normotvůrce přál vytvořit v rámci režimu nezapsaných (průmyslových) vzorů Společenství, které z *povahy věci* znamenají snížení úrovně této jistoty ve srovnání s jistotou vyplývající ze zapsaných (průmyslových) vzorů Společenství.

77. Jak jsem uvedl, v tomto ohledu skutečnost, že na nezapsané (průmyslové) vzory Společenství se již z povahy věci nevztahuje povinnost podávat přihlášku k zápisu, nezbytně znamená určitý stupeň právní nejistoty pro třetí osoby. Hospodářské subjekty nemají v této oblasti, jako je tomu v případě zapsaných (průmyslových) vzorů, k dispozici veřejný rejstřík, který by jim umožňoval získávat jasné a přesné informace o právech existujících v souvislosti s určitým (průmyslovým) vzor²⁵. Neexistence zápisu tak způsobuje, že je obtížnější předem identifikovat přesný předmět požadované ochrany²⁶. Původce vzoru často upřesní pouze v rámci žaloby na porušení práv, zda požaduje ochranu pro vzhled dotčeného výrobku jako celku, anebo pouze ochranu části tohoto výrobku²⁷.

78. Naproti tomu je úroveň ochrany, a tudíž i právní jistoty, již požívá původce vzoru, rovněž omezená. *Zprv* ochrana poskytnutá majiteli nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství má omezený rozsah, jak správně uvedla společnost Ferrari. Z hmotněprávního hlediska je tento majitel v souladu s čl. 19 odst. 2 nařízení č. 6/2002 chráněn *pouze* proti „kopírování“ svého (průmyslového) vzoru²⁸.

79. *Zadruhé* doba ochrany poskytovaná nezapsaným (průmyslovým) vzorům Společenství je poměrně krátká, neboť je v souladu s čl. 11 odst. 1 nařízení č. 6/2002 omezena na dobu tří let od prvního zpřístupnění dotyčného (průmyslového) vzoru veřejnosti²⁹.

80. Ostatně si nemyslím, že by bylo třeba přeceňovat význam rizik, která by mohla nastat ohledně právní jistoty a inovace a která s sebou nese výše navrhovaný výklad, podle něhož zpřístupnění (průmyslového) vzoru výrobku jako celku veřejnosti může samo o sobě mít za následek zpřístupnění (průmyslového) vzoru části tohoto výrobku.

81. *Zprv*, jak jsem totiž vysvětlil v bodech 64 až 67 tohoto stanoviska, kritérium vejítí ve známost v odborných kruzích předpokládá, že (průmyslový) vzor vztahující se na část výrobku je *jasně identifikovatelný* při zpřístupnění (průmyslového) vzoru výrobku jako celku, což snižuje nebezpečí právní nejistoty.

²⁵ Viz rozsudek ze dne 5. července 2018, Mast-Jägermeister v. EUIPO (C-217/17 P, EU:C:2018:534, body 52 až 54). Přesný předmět ochrany poskytované zapsaným (průmyslovým) vzorem musí být určen právě při jeho zápisu. I když tato otázka tedy není relevantní pro vyřešení sporu v původním řízení, je podle mého názoru s ohledem na články 35 a 36 nařízení č. 6/2002, které se týkají zápisu (průmyslového) vzoru – v jednotném čísle – vyloučeno, že by se přihláška k zápisu pro (průmyslový) vzor, vztahující se na výrobek jako celek, mohla incidenčně uplatnit i pro (průmyslový) vzor vztahující se na část tohoto výrobku, jak rovněž zdůraznil předkládající soud. Článek 37 tohoto nařízení kromě toho výslovně upravuje případ hromadné přihlášky.

²⁶ Viz rozsudek ze dne 19. června 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013, bod 43).

²⁷ Účastník řízení podávající žalobu pro porušení práv může případně za tímto účelem na obrázku, který předkládá na podporu svého návrhového žádání, zdůraznit nárokováný (průmyslový) vzor prostřednictvím barev, kontrastů, šipek nebo linií vymezujících dotčený (průmyslový) vzor. To soudu i odpůrci umožňuje snadno pochopit přesný předmět požadované ochrany. V tomto ohledu čl. 85 odst. 2 nařízení č. 6/2002 stanoví, že v rámci žaloby pro porušení práv musí navrhovatel k tomu, aby se na něj vztahovala domněnka platnosti tvrzeného nezapsaného (průmyslového) vzoru, označit, co představuje individuální povahu tohoto (průmyslového) vzoru. Soudní dvůr již rozhodl, že tato podmínka právě „vyplývá z nezbytnosti, aby [byl] v případě [...] kategorie [...] [(průmyslových) vzorů] [...] [určen] přesný předmět [nárokované ochrany]“ [rozsudek ze dne 19. června 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013, bod 43)].

²⁸ Ve srovnání s tím, zapsaný (průmyslový) vzor Společenství poskytuje ochranu proti jakémukoli „užívání“, což je pojem definovaný v čl. 19 odst. 1 nařízení č. 6/2002. V tomto ohledu z bodu 21 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že unijní normotvůrce tak měl v úmyslu přiřknout tomuto typu (průmyslového) vzoru větší právní jistotu ve srovnání s nezapsaným (průmyslovým) vzorem Společenství.

²⁹ Naproti tomu v souladu s článkem 12 nařízení č. 6/2002 může ochrana zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství trvat až 25 let ode dne podání přihlášky.

82. A *zadruhé*, pokud jde o inovaci, kromě toho, co jsem již vysvětlil v bodě 73 tohoto stanoviska, je třeba mít na paměti, že v souladu s čl. 19 odst. 2 druhým pododstavcem nařízení č. 6/2002 se užití nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství uskutečněné třetí osobou bez souhlasu majitele nepovažuje za výsledek „kopírování“ dotčeného (průmyslového) vzoru, „pokud vyplývá z nezávislé tvůrčí práce původce (průmyslového) vzoru, u něhož se lze důvodně domnívat, že nebyl obeznámen s [tímto] (průmyslovým) vzorem“.

83. Původci vzoru tak mohou i nadále inovovat, aniž se musí obávat, že se dopouští neúmyslného porušení práv k nezapsaným (průmyslovým) vzorům Společenství. I kdyby vytvořili (průmyslové) vzory, které vyvolávají celkový vizuální dojem, který se shoduje s celkovým dojmem chráněného (průmyslového) vzoru, který byl zveřejněn dříve³⁰, mohou prokázat, že byli v dobré víře³¹, a zbavit se tak jakékoli odpovědnosti.

84. *Konečně* výklad navrhaný v tomto stanovisku není podle mého názoru zpochybněn ani argumentem předloženým společností Mansory Design, polskou vládou a Komisí, podle něhož fotografie vyobrazující nejen (průmyslový) vzor, který se vztahuje na část výrobku, pro nějž je požadována ochrana, ale i vzhled tohoto výrobku jako celku, neumožňuje určit, zda tento (průmyslový) vzor splňuje hmotněprávní podmínky pro získání ochrany jakožto (průmyslový) vzor Společenství.

85. Je pravda, že jak unijní soudy rozhodly v rámci návrhů na prohlášení neplatnosti zapsaných (průmyslových) vzorů Společenství³², za účelem posouzení aspektu novosti a individuální povahy nárokovaného (průmyslového) vzoru je třeba mít možnost jej spolehlivě srovnat se starším (průmyslovým) vzorem uplatňovaným účastníkem řízení navrhuujícím prohlášení neplatnosti. Pro tyto účely je zásadní mít k dispozici obrázky staršího (průmyslového) vzoru umožňující jej přesně a s jistotou identifikovat. Účastník řízení, který podal návrh na neplatnost, tedy musí předložit jedno nebo několik přesných a úplných vyobrazení uvedeného (průmyslového) vzoru³³. Stejně tak je nezbytné mít k dispozici vyobrazení (průmyslového) vzoru, k němuž jsou uplatňovány nároky, jež musí být takové kvality, aby umožňovalo zřetelné rozlišení detailů, jejichž ochrana je požadována³⁴.

86. Podle mého názoru však fotografie vyobrazující vzhled výrobku jako celku umožňuje provést takové srovnání ohledně (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na část tohoto výrobku, pokud – jak jsem uvedl v bodech 64 až 66 tohoto stanoviska – jsou znaky uvedeného (průmyslového) vzoru na této fotografii *jasně viditelné*. Takové vyobrazení umožňuje zachytit uvedený (průmyslový) vzor a rozlišit jeho případné estetické rozdíly nebo rozdíly v dekoraci ve srovnání se starším

³⁰ Viz článek 10 nařízení č. 6/2002, jakož i body 94 a 95 tohoto stanoviska.

³¹ Pro upřesnění uvádím, že důkazní břemeno v tom směru, že napadené užívání je výsledkem „kopírování“ nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, nese jeho majitel, zatímco odpůrce nese důkazní břemeno v tom směru, že toto užívání „vyplývá z nezávislé tvůrčí práce“. Viz rozsudek ze dne 13. února 2014, H. Gautzsch Großhandel (C-479/12, EU:C:2014:75, bod 41).

³² Viz články 24 a násl. nařízení č. 6/2002. Z článku 24 odst. 3 uvedeného nařízení vyplývá, že v případě nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství bude splnění hmotněprávních podmínek pro získání ochrany přezkoumán soudem v případě protinávru na neplatnost, formulovaného odpůrcem v rámci žaloby pro porušení práv vyplývajících z dotčeného (průmyslového) vzoru Společenství.

³³ Viz zejména rozsudky ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles (C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, body 64 a 65), a ze dne 24. října 2019, Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Lékařské náplasti) (T-559/18, nezveřejněn, EU:T:2019:758, body 40 a 43).

³⁴ Pokud jde o přihlášky (průmyslových) vzorů k zápisu, viz čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení Komise (ES) č. 2245/2002 ze dne 21. října 2002, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 6/2002 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 341, s. 28; Zvl. vyd. 13/31, s. 14), a rozsudek ze dne 5. července 2018, Mast-Jägermeister v. EUIPO (C-217/17 P, EU:C:2018:534, body 47 až 55).

(průmyslovým) vzorem, a posoudit tak jeho novost, jakož i jeho individuální povahu. Tak tomu není naproti tomu v případě, kdy je vyobrazení příliš malé, nízké kvality nebo kdy je (průmyslový) vzor, pro nějž je požadována ochrana, částečně skryt za jiným prvkem³⁵.

87. S ohledem na předcházející úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr odpověděl na první otázku tak, že čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že zpřístupnění (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na výrobek jako celek, jako je vzhled vozidla, veřejnosti vede rovněž ke zpřístupnění (průmyslového) vzoru části tohoto výrobku, jako je vzhled některých částí karoserie tohoto vozidla, veřejnosti, pokud je posledně uvedený (průmyslový) vzor při zpřístupnění jasně identifikovatelný.

B. K možnosti domáhat se ochrany (průmyslového) vzoru vztahujícího se na „část výrobku“ ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 (druhá otázka)

88. Pro případ, že Soudní dvůr na první otázku odpoví – tak jak mu navrhuji – kladně, se předkládající soud v rámci své druhé otázky táže na právní kritérium, které je třeba použít v rámci posouzení individuální povahy ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. b) a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002 za účelem určení celkového dojmu, který vyvolává (průmyslový) vzor, jenž se vztahuje na součástky zabudované do složeného výrobku, jako jsou prvky karoserie automobilu.

89. V bodech 43 až 51 tohoto stanoviska jsem vysvětlil důvody, pro které je podle mého názoru v projednávané věci irelevantní, zda se část vozidla Ferrari FXX K, v souvislosti s níž uvedená společnost požaduje ochranu vzhledu jako nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, skládá ze „součástek“ zabudovaných do „složeného výrobku“. V tomto oddíle tedy budu nadále odkazovat na pojem „část výrobku“.

90. Pro správné pochopení této druhé otázky je třeba uvést několik obecných vysvětlení.

91. Jak jsem uvedl v bodě 36 tohoto stanoviska, mezi hmotněprávní podmínky, které musí (průmyslový) vzor splňovat, aby mohl být chráněn jako zapsaný nebo nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství, patří „individuální povaha“. V souladu s článkem 6 nařízení č. 6/2002 má (průmyslový) vzor „individuální povahu“, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele³⁶, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti dříve.

92. Posouzení, zda je tato podmínka splněna tedy – jak již bylo vysvětleno v bodě 85 tohoto stanoviska – vyžaduje, aby byl porovnán (průmyslový) vzor, jehož ochrana je požadována, se starším (průmyslovým) vzorem.

³⁵ Na rozdíl od toho, co tvrdí společnost Mansory Design, případ, který nastal v projednávané věci, není v žádném případě srovnatelný s případem, kterým se zabýval rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles (C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, body 68 a 69). V tomto rozsudku Soudní dvůr rozhodl, že nelze požadovat, aby Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) v rámci srovnání mezi (průmyslovými) vzory, které jsou předmětem sporu, kombinoval jednotlivé prvky jednoho nebo několika starších (průmyslových) vzorů, aby získal úplný vzhled tohoto (průmyslového) vzoru, jelikož je na účastníkovi řízení, který podává návrh na neplatnost, aby předložil úplné vyobrazení tohoto staršího (průmyslového) vzoru, a že jakákoliv případná kombinace by nutně byla založena na odhadech. Při použití výkladu, který navrhuji, soudce nebude muset nahodile kombinovat prvky, které jsou vyobrazeny samostatně. Pouze bude muset posoudit (průmyslový) vzor, který je úplně vyobrazený a jasně viditelný na části fotografie, kterou mu předloží účastník řízení podávající žalobu pro porušení práv.

³⁶ Pokud jde o definici pojmu „informovaný uživatel“, viz rozsudky ze dne 20. října 2011, PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, EU:C:2011:679, bod 59), jakož i ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles (C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, body 124 a 125).

93. Jak vyplývá ze znění uvedeného článku 6, jedná se konkrétně o srovnání „celkového dojmu“, který vyvolává každý z (průmyslových) vzorů, které jsou předmětem sporu. Jinými slovy, je třeba ověřit, zda jsou *celkově podobné*. V potaz se tedy berou jeho znaky jako celku, aniž by bylo možné srovnávat pouze části každého (průmyslového) vzoru. V důsledku toho rozdíly v detailech, či dokonce výrazné rozdíly, které se však nacházejí pouze na části (průmyslového) vzoru, pro nějž je požadována ochrana, nemusí stačit k prokázání toho, že výrobek vyvolává „celkový dojem“, který se liší od celkového dojmu vyvolaného starším (průmyslovým) vzorem, a tudíž k prokázání jeho „individuální povahy“³⁷.

94. Tatáž logika se použije obdobně i v oblasti porušování práv. Článek 10 nařízení č. 6/2002 v tomto ohledu stanoví, že rozsah ochrany práva k (průmyslového) vzoru „se vztahuje na jakýkoliv (průmyslový) vzor, který nezapůsobí na informovaného uživatele odlišným celkovým dojmem“³⁸.

95. Z toho vyplývá, že i zde musí být srovnání (průmyslových) vzorů, které jsou předmětem sporu, provedeno s ohledem na celkový vzhled chráněného (průmyslového) vzoru, aniž by bylo možné srovnat pouze část tohoto (průmyslového) vzoru s napadeným (průmyslovým) vzorem. I v tomto případě, i když je tento posledně uvedený (průmyslový) vzor totožný s částí chráněného (průmyslového) vzoru, je možné, že „celkové dojmy“, které tyto dva (průmyslové) vzory vyvolávají, jsou odlišné, a tudíž nedochází k porušení práv³⁹.

96. Tyto hypotézy lze ověřit zvláště tam, kdy je předmětem (průmyslového) vzoru Společenství, jehož ochrana je požadována, *celkový vzhled výrobku*. Pokud například původce zapsal (průmyslový) vzor vztahující se panenku jako celek⁴⁰ a třetí osoba bez jeho svolení uvádí na trh model, který vykazuje různé odlišnosti, má ale podobnou hlavu, je možné, že porušení práv nebude uznáno. Tato částečná podobnost totiž nebude nezbytně dostatečná k prokázání shodných „celkových dojmů“.

97. Za těchto okolností – jak bylo uváděno v průběhu celého tohoto stanoviska – umožnil unijní normotvůrce původcům vzoru, aby se domáhali ochrany z titulu (průmyslového) vzoru Společenství *specifičtějšího předmětu*, a sice vzhledu „části výrobku“ v souladu s čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002⁴¹.

98. Použijeme-li tedy příklad uvedený v bodě 96 tohoto stanoviska, může se původce rozhodnout požádat o ochranu vzhledu pouze hlavy panenky. Tímto zvyšuje úroveň ochrany (průmyslového) vzoru vztahujícího se na tuto „část výrobku“, a zejména maximalizuje své šance na uznání toho, že došlo k porušení práv, pokud jde o tento (průmyslový) vzor. Vyhne se totiž srovnání celkových

³⁷ Viz bod 14 odůvodnění nařízení č. 6/2002, jakož i Passa, J., *Droit de la propriété industrielle*, tome I, 2. vyd., LGDJ, Paříž, 2009, s. 934. V tomto smyslu z ustálené judikatury Tribunálu vyplývá, že „individuální povaha (průmyslového) vzoru vyplývá z celkového dojmu existence rozdílu nebo neexistence „dělá vu“ z hlediska informovaného uživatele ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajících (průmyslových) vzorů jako celku, přičemž není třeba brát v úvahu rozdíly, které nejsou dostatečně výrazné na to, aby měly na uvedený celkový dojem vliv, přestože zacházejí nad rámec nepodstatných podrobností, ale s přihlédnutím k rozdílům dostatečně výrazným na to, aby vyvolaly odlišné celkové dojmy“ [rozsudek ze dne 17. května 2018, Basil v. EUIPO – Artex (Speciální koše pro jízdní kola) (T-760/16, EU:T:2018:277, bod 77, jakož i citovaná judikatura)]. Tribunál rovněž rozhodl, že srovnání celkových dojmů vyvolaných (průmyslovými) vzory, které jsou předmětem sporu, „musí být syntetické a nemůže se omezit na analytické srovnání výčtu podobností a rozdílů“ [rozsudek ze dne 8. července 2020, Glimarpol/EUIPO – Metar (Pneumatický nástroj) (T-748/18, nezveřejněný, EU:T:2020:321, bod 47, jakož i citovaná judikatura)].

³⁸ S výhradou skutečnosti, že jak je uvedeno v bodě 78 tohoto stanoviska, v rámci nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství je jeho majitel chráněn pouze proti „kopírování“ ve smyslu čl. 19 odst. 2 nařízení č. 6/2002.

³⁹ Viz Passa, J., *op. cit.*, s. 1004.

⁴⁰ Ohledně tohoto příkladu viz Passa, J., *op. cit.*, s. 1004 a s. 1115.

⁴¹ Komise před Soudním dvorem ostatně tvrdila, že se jedná o „základní aspekt“ režimu (průmyslových) vzorů Unie.

dojmů vyvolaných (průmyslovými) vzory, které se vztahují na panenky konkurentů jako celek. V potaz je brán pouze *vzhled hlavy*, která je předmětem (průmyslového) vzoru Společenství. Při srovnání pouze vzhledu hlav těchto panenek se porušení práv stává očividné⁴².

99. Předcházející vysvětlení podle mého názoru připomínají okolnosti věci projednávané v původním řízení. Rád bych totiž připomenul, že společnost Ferrari se na podporu své žaloby pro porušení práv podpůrně dovolávala zejména nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, který se vztahuje na vzhled modelu Ferrari FXX K jako celku⁴³. Předkládací rozhodnutí však chápu tak, že odvolací soud měl z důvodu, že prováděl srovnání tohoto (průmyslového) vzoru se vzhledem modelu Mansory Siracusa 4XX jako celku⁴⁴, za to, že tyto dva (průmyslové) vzory v zásadě nevyvolávají stejný „celkový dojem“ ve smyslu článku 10 nařízení č. 6/2002⁴⁵ – a to navzdory vizuálním podobnostem týkajícím se zejména prvku ve tvaru písmene „V“ na kapotě a dvojvrstvého *spoileru*. Společnost Ferrari se tedy tím, že se dovolává nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, který se vztahuje na vzhled části dotyčného modelu FXX K, snaží maximalizovat své šance na to, aby bylo v projednávané věci uznáno, že došlo k porušení jejich práv.

100. Ve světle těchto vysvětlení se předkládající soud podle mého názoru v rámci své druhé otázky táže, zda existují omezení možnosti původců vzoru rozdělit vzhled svých výrobků jako celku na různé (průmyslové) vzory vztahující se na různé „části výrobku“, z nichž každá je předmětem odlišné ochrany v rámci (průmyslového) vzoru Společenství, s cílem maximalizovat úroveň ochrany, které tyto vzory požívají.

101. Tato otázka je relevantnější tím spíše, že ve věci v původním řízení měl odvolací soud za to, že nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství, jehož ochrany se společnost Ferrari primárně domáhala ve vztahu k části svého modelu FXX K, zahrnující zejména prvek ve tvaru písmene „V“ na kapotě a dvojvrstvý *spoiler*, *neexistuje* z důvodu, že tato část výrobku nevykazuje ani „určitou samostatnost“, ani „určitou ucelenost tvaru“, a že byla navrhovatelkou v původním řízení vymezena svévolně.

102. Předkládací rozhodnutí obsahuje jen málo vysvětlení ohledně toho, co je třeba chápat pod pojmy „samostatnost“ a „ucelenost tvaru“. Já je chápu tak, že se v judikatuře německých soudů jedná o kumulativní podmínky pro uplatnění práva k (průmyslovému) vzoru Společenství, který se vztahuje na vzhled „části výrobku“. Podmínka „samostatnosti“ se podle mého názoru týká otázky, zda se vzhled části výrobku vymyká vzhledu výrobku jako celku, anebo zda s ním naopak zcela splývá. Podmínka „ucelenosti“ se týká otázky, zda uplatňovaný částečný (průmyslový) vzor představuje kompletní celek. V projednávané věci měl odvolací soud konkrétně za to, že vymezení provedené společností Ferrari je „svévolné“ z důvodu, že tato společnost nezahrnula světlomety a boční konec *spoileru* vozidla FXX K, což jsou prvky, které představují „oči“ a „čelist“

⁴² V tomto ohledu poskytuje *nezapsaný* (průmyslový) vzor Společenství jeho původci flexibilitu, kterou mu *zapsaný* (průmyslový) vzor Společenství neposkytuje. V případě zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství je předmět ochrany, a sice uplatňovaný (průmyslový) vzor, pevně definován v přihlášce k zápisu (viz poznámka pod čarou 25 tohoto stanoviska). Použijeme i nadále stejný příklad, pokud se původce vzoru rozhodne zapsat nikoli (průmyslový) vzor vztahující se na hlavu panenky, nýbrž (průmyslový) vzor vztahující se na panenku jako celek, otázka, zda došlo k porušení práv, bude posouzena ve vztahu k naposled uvedenému předmětu ochrany. V takovém případě se však původce vzoru může dovolávat nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, který se vztahuje pouze na vzhled hlavy, pokud byl v souladu s článkem 11 nařízení č. 6/2002 zveřejněn před méně než třemi lety a sám o sobě splňuje hmotněprávní podmínky stanovené v uvedeném nařízení. Viz Passa, J., *op. cit.*, s. 1004 a s. 1115.

⁴³ Viz bod 25 tohoto stanoviska.

⁴⁴ Viz bod 21 tohoto stanoviska.

⁴⁵ Viz bod 29 tohoto stanoviska.

uvedeného vozidla, abych použil metaforu „obličejových rysů“, použitou společností Ferrari⁴⁶. Tyto podmínky mají v konečném důsledku určit, zda vzhled části výrobku, v souvislosti s nímž je požadována ochrana, působí „celkovým dojmem, který je nezávislý na celkovém tvaru“.

103. V projednávané věci je tedy nezbytné určit, zda vzhled části výrobku musí k tomu, aby mohl být předmětem (průmyslového) vzoru Společenství, odlišného od (průmyslovém) vzoru Společenství, který případně chrání vzhled tohoto výrobku jako celku, skutečně vykazovat takovou „samostatnost“ a takovou „ucelenost“.

104. Podle mého názoru odpověď na tuto otázku nespočívá ve výkladu pojmu „individuální povaha“ ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002. Tento pojem totiž neupravuje vztahy mezi (průmyslovým) vzorem, který se vztahuje na výrobek, a (průmyslovými) vzory, které se vztahují na části, které jej tvoří, nýbrž – jak jsem uvedl v bodě 92 tohoto stanoviska – vztah mezi těmito (průmyslovými) vzory a ostatními staršími (průmyslovými) vzory. Uvedený pojem tedy není relevantní pro určení, zda v případě vozidla Ferrari FXX K může vzhled části, pro kterou je požadována ochrana a která se skládá zejména z prvku ve tvaru písmene „V“ na kapotě a z dvojvrstvého spojleru, představovat (průmyslový) vzor vztahující se na „část výrobku“ ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002, který je odlišný od (průmyslového) vzoru vztahujícího se na toto vozidlo jako celek.

105. Podle mého názoru je tuto odpověď naproti tomu třeba hledat v samotné definici pojmu „(průmyslový) vzor“ stanovené v čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002.

106. V tomto ohledu připomínám, že uvedená definice odkazuje na „vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru“.

107. Z této definice lze vyvodit několik kritérií. Vzhledem k tomu, že pojem „část výrobku“ v ní není upřesněn, je třeba jej v souladu s jeho obvyklým smyslem v běžném jazyce⁴⁷ chápat jako oddíl „celku“, kterým je výrobek. Navíc musí mít tento oddíl k tomu, aby mohl být chráněn jako (průmyslový) vzor, vzhled, to znamená být z povahy věci *viditelný*⁴⁸. Kromě toho, jak tvrdí společnost Ferrari, uvedený oddíl musí být vymezen *zvláštními liniemi, obrysy, barvami, tvary, nebo strukturou povrchu*.

108. Měl by Soudní dvůr k těmto kritériím přidat kritéria týkající se „samostatnosti“ a „ucelenosti“, navrhaná předkládajícím soudem?

109. Je pravda, že Tribunál ve svém rozsudku ve věci Buck-Chemie v. EUIPO – Henkel (Blok k čištění WC)⁴⁹, zvolil kritéria velmi podobná těm, která jsou takto navrhována.

110. V této věci podal podnik přihlášku k zápisu (průmyslového) vzoru vztahujícího se na část bloku k čištění WC, tvořenou čtyřmi kuličkami čisticího prostředku obsaženými v tomto bloku. Konkurenční podnik podal návrh na prohlášení neplatnosti tohoto (průmyslového) vzoru zejména z důvodu nedostatku jeho novosti a individuální povahy. V tomto rámci účastník řízení, který

⁴⁶ Viz bod 23 tohoto stanoviska. Naproti tomu, podle mého chápání například maska chladiče vozidla vykazuje jakožto kompletní celek takovou „ucelenost“.

⁴⁷ Obdobně viz rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Acacia a D'Amato (C-397/16 a C-435/16, EU:C:2017:992, bod 64, jakož i citovaná judikatura).

⁴⁸ Pokud část výrobku tvoří součást složeného výrobku ve smyslu čl. 3 písm. c) nařízení č. 6/2002, musí být vzhled této součásti kromě toho viditelný „při obvyklém používání výrobku“.

⁴⁹ Rozsudek ze dne 22. listopadu 2018 (T-296/17, nezveřejněný, EU:T:2018:823).

podal návrh na prohlášení neplatnosti, představil jako starší (průmyslové) vzory zejména vzhled čtyř kuliček v řadě, které byly náhodně vybrány z fotografie bazénu s kuličkami, která je vyobrazuje mezi desítkami jiných, a vzhled řady kuliček vyjmuté z obrázku celého hlavolamu. Tribunál přitom v podstatě pokládal posledně uvedené (průmyslové) vzory za *neexistující*, když rozhodl, že dovolávané „části výrobku“ nemají „nezávislou povahu“ a nemohou být „odděleny od celkového dojmu vyvolaného výrobkem vnímaným jako celek“⁵⁰.

111. V tomto rámci Tribunál dále rozhodl, že „aby se jednalo o jiný (průmyslový) vzor, který se liší od (průmyslového) vzoru hlavního výrobku, *musí být relevantní prvky zvláště zvýrazněny, aby se tak zabránilo vnímání hlavního výrobku jako celku*“ (kurziva provedena autorem tohoto stanoviska). Naproti tomu, řada kuliček vyjmutá z obrázku hlavolamu předložená účastníkem řízení, který podal návrh na prohlášení neplatnosti, byla „nedílnou součástí představené hry jako celku a jejího obrázku“ a nebyla „zvláště zvýrazněna“⁵¹.

112. K této myšlence, aby byla prostřednictvím výkladu a v tak choulostivé oblasti, jako je oblast (průmyslového) vzoru Společenství, zavedena taková nepsaná kritéria, jako jsou kritéria „samostatnosti“ nebo „ucelenosti“, pro účely vymezení částí výrobku, jejichž vzhled může být předmětem zvláštní ochrany, však přistupuji do určité míry zdrženlivě.

113. Jak v podstatě tvrdila společnost Ferrari, jakož i česká a italská vláda, kromě skutečnosti, že tato kritéria nebyla unijním normotvůrcem stanovena, si dovedu jen obtížně představit, jakým způsobem by tato kritéria mohla zvýšit úroveň právní jistoty. Za jakých podmínek je totiž třeba mít za to, že (průmyslový) vzor vztahující se na část výrobku splňuje tyto požadavky na „samostatnost“ a „ucelenost“?

114. V tomto ohledu zejména poznamenávám, že podle čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 může být „částí výrobku“ i jen jeho dekorace. Kladu si tedy otázku, jakým způsobem by měla být uvedena kritéria v takovém případě použita. Stejně tak v rámci příkladu panenky, který byl uveden v bodě 96 tohoto stanoviska, do jaké míry by vzhled hlavy této panenky vykazoval určitou „ucelenost“ a určitou „samostatnost“ ve vztahu ke vzhledu zbytku těla? Mělo by se to lišit v závislosti na tom, zda se jedná o model typu „Barbie“, anebo model ruské panenky? A jak naložit s prvky karoserie vozidla? Kategoricky vzato takový prvek není nikdy skutečně nezávislý na zbytku karoserie, protože přispívá k jeho estetickému vzezření.

115. Jak se však ukázalo v rámci věci zvané Blok k čištění WC⁵², zcela svévolná vymezení částí výrobku mohou být předložena průzkumovému referentovi nebo soudu.

116. Řešení tohoto druhu pokusu však podle mého názoru nespočívá v přijetí dodatečných kritérií, ale pouze ve striktním použití kritérií vyplývajících z definice „(průmyslového) vzoru“ ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 průzkumovým referentem nebo soudním orgánem. Jak jsem uvedl v bodě 107 tohoto stanoviska, část výrobku by měla být vymezena zejména svým specifickým vzhledem – svými liniemi, obrysy, barvou atd.⁵³. Stručně řečeno, musí existovat (průmyslový) vzor, který lze jako takový identifikovat a který by mohl sám o sobě umožnit posouzení podmínek pro získání ochrany. Mohu tedy souhlasit s posouzením předkládajícího soudu, že vzhled části výrobku musí být sám o sobě způsobilý vyvolat „celkový dojem“, a nemůže

⁵⁰ Rozsudek ze dne 22. listopadu 2018, Blok k čištění WC (T-296/17, nezveřejněný, EU:T:2018:823, body 51 a 52).

⁵¹ Rozsudek ze dne 22. listopadu 2018, Blok k čištění WC (T-296/17, nezveřejněný, EU:T:2018:823, bod 52). Ohledně analogických úvah viz rovněž rozsudek ze dne 25. října 2013, Merlin a další v. OHIM – Dusyma (Hry) (T-231/10, nezveřejněný, EU:T:2013:560, body 34 a 35).

⁵² Rozsudek ze dne 22. listopadu 2018 (T-296/17, nezveřejněný, EU:T:2018:823).

⁵³ Naproti tomu, jak tvrdí společnost Ferrari, dotčená část nemusí být „strukturálně nezávislá“ na výrobku.

tedy zcela splynout se vzhledem výrobku jako celku. (Průmyslový) vzor Společenství, jehož předmět nesplňuje pojmové znaky této definice, musí být prohlášen za neplatný⁵⁴, nebo přesněji za *neexistující*.

117. Obecně mám za to, že průzkumový referent nebo soud by měl zajistit, aby nebylo možné jako samostatný (průmyslový) vzor Společenství uplatňovat části výrobku, které jsou skutečně bezvýznamné nebo zcela svévolné. Kromě toho mám za to, že pokud původce vzoru rozdělí vzhled výrobku uměle s jediným cílem obejít kritérium „celkového dojmu“, stanovené v článku 6 a v článku 10 nařízení č. 6/2002, může být takové jednání kvalifikováno jako zneužití práva⁵⁵.

118. Ve věci v původním řízení přísluší vnitrostátnímu soudu, aby ověřil, zda nezapsané (průmyslové) vzory Společenství uplatňované společností Ferrari splňují pojmové znaky definice „(průmyslového) vzoru“ ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002, objasněné v bodech 107 a 117 tohoto stanoviska. Považuji nicméně za vhodné poskytnout v tomto ohledu několik užitečných vodítek.

119. V tomto ohledu podotýkám, že část vozidla FXX K, v souvislosti s níž společnost Ferrari požaduje ochranu vzhledu jako nezapsaného (průmyslového) vzoru Společenství a která se skládá z prvku ve tvaru písmene „V“ na kapotě vozidla FXX K, z podélného prvku ve tvaru ploutve vycházející ze středu tohoto prvního prvku, tzv. „strake“, z dvojvrstvého předního *spojlery*, který je integrován do nárazníků, a ze středové vertikální spojnice, která spojuje přední *spoiler* s kapotou, je oddílem tohoto vozidla. Tento oddíl je viditelný, jak již konstatoval předkládající soud. Kromě toho je podle mého názoru uvedený oddíl vymezen liniemi, obrysy, barvami a zvláštními tvary. Zejména mám, stejně jako společnost Ferrari, za to, že tyto různé prvky mohou být vnímány jako celek, který připomíná příznačným způsobem předek vozidla Formule 1⁵⁶.

120. Bude-li předkládající soud téhož názoru, následně mu bude příslušet, aby ověřil, zda vzhled uplatňované části výrobku sám o sobě splňuje podmínky pro získání ochrany (průmyslového) vzoru Společenství. Kritéria, která mají být použita v rámci posuzování těchto podmínek, by měla být stejná jako pro jakýkoliv (průmyslový) vzor. Pro určení celkového dojmu vyvolaného (průmyslovým) vzorem vztahujícím se na část výrobku – pro účely posouzení „individuální povahy“ nebo posouzení, zda došlo k porušení práv – je zejména třeba zohlednit vzhled pouze této části nezávisle na celkovém dojmu vyvolaném výrobkem jako celkem.

121. S ohledem na předcházející úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr odpověděl na druhou otázku tak, že čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že viditelný oddíl výrobku vymezený zvláštními liniemi, obrysy, barvami, tvary nebo strukturou povrchu představuje „vzhled [...] části [výrobku]“ ve smyslu tohoto ustanovení, jenž může být chráněn jako (průmyslový) vzor Společenství. Při přezkumu, zda daný (průmyslový) vzor splňuje tuto definici, není namístě uplatnit dodatečná kritéria, jako jsou „samostatnost“ nebo „ucelenost tvaru“.

⁵⁴ Viz čl. 25 odst. 1 písm. a) nařízení č. 6/2002.

⁵⁵ Připomínám, že zákaz zneužití práv je obecnou zásadou unijního práva. Podle judikatury Soudního dvora vyžaduje důkaz o takovém zneužití jednak souhrn objektivních skutečností, ze kterých vyplývá, že i přes formální dodržení podmínek stanovených unijní právní úpravou nebylo dosaženo cíle sledovaného touto právní úpravou, a jednak subjektivní prvek spočívající v záměru získat výhodu vyplývající z unijní právní úpravy umělým vytvořením podmínek vyžadovaných pro získání této výhody. Viz mé stanovisko přednesené ve věci Altun a další (C-359/16, EU:C:2017:850, poznámka pod čarou 45).

⁵⁶ Viz bod 23 tohoto stanoviska.

V. Závěry

122. Vzhledem ke všem předcházejícím úvahám navrhuji, aby Soudní dvůr na předběžné otázky položené Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) odpověděl následovně:

- „1) Článek 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství musí být vykládán v tom smyslu, že zpřístupnění (průmyslového) vzoru, který se vztahuje na výrobek jako celek, jako je vzhled vozidla, veřejnosti vede rovněž ke zpřístupnění (průmyslového) vzoru části tohoto výrobku, jako je vzhled některých prvků karoserie tohoto vozidla, veřejnosti, pokud je posledně uvedený (průmyslový) vzor při tomto zpřístupnění jasně identifikovatelný.
- 2) Článek 3 písm. a) nařízení č. 6/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že viditelný oddíl výrobku vymezený zvláštními liniemi, obrysy, barvami, tvary nebo strukturou povrchu představuje ‚vzhled [...] části [výrobku]‘ ve smyslu tohoto ustanovení, jenž může být chráněn jako (průmyslový) vzor Společenství. Při přezkumu, zda daný (průmyslový) vzor splňuje tuto definici, není namístě uplatnit dodatečná kritéria, jako jsou ‚samostatnost‘ nebo ‚ucelenost tvaru‘.“